

Wetteloosheid

2 Thessalonicenzen 2

*3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de **wetteloosheid**, de zoon van het verderf, geopenbaard is, ...*

*7 Want het geheimenis van de **wetteloosheid** is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. 8 En dan zal de **wetteloze** geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst; 9 hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen, 10 en met allerlei misleiding van de **ongerechtigheid** in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden.*

Verhoren politieagenten

Er zijn op <https://bpoc2020.nl/politieverhoren/> en

<https://www.youtube.com/channel/UCzBTOlq2SIV4TFYV1aaAuow> op het moment van dit schrijven 48 politieverhoren te lezen en beluisteren waarin **de opkomst van deze wetteloosheid** word beschreven.

Nr. 48 is echter opvallend omdat daarin zelfs letterlijk het woord wetteloosheid word genoemd:

Verklaring 48

Ik wil bij u mijn verklaring afleggen omdat er in Nederland een zeer verontrustende en potentieel levensgevaarlijke situatie is ontstaan.

Het politiekorps is namelijk bezig oude agenten eruit te werken. Ook kritische agenten kunnen rekenen op ontslag wegens ongeschiktheid. De oudere garde is nog van voor de tijd van de Nationale Politie. Toen het korps nog echt dienstbaar te zijn aan de samenleving. Toen probeerde je mensen nog te helpen, en was de politiewet leidend.

Nu worden er jonge gasten aangenomen en klaargestoomd om de samenleving te terroriseren. Ze hebben een teveel aan testosteron en slaan erop los tijdens demonstraties. De meest agressieve worden bij de ME ingezet. Wat ik heb zien gebeuren op het Malieveld vorig jaar en dit jaar kon ik eerst niet geloven, maar ik was erbij. Ik lig er nog steeds nachten wakker van.

De instructies die de jongens krijgen zijn gaan recht tegen alles in wat ik over geweldstoepassing geleerd heb. Die jongens hebben als het goed is ook geleerd met een minimum aan geweld het maximale te bereiken, maar blijkbaar zijn ze te dom om voor de duvel te dansen, want vol motivatie gaan ze op pad om 'wappies lens te slaan' zoals ze zeggen.

Arrestanten worden afschuwelijk behandeld. Het lijkt wel een derdewereldland hier. Die mensen worden uitgescholden en vernederd. Laatst was er een vrouw van 81 aangehouden tijdens een demo. Ze werd aan haar armen over het veld gesleurd, schreeuwend van de pijn. dat mensje liep met een rollator. Ze werd onderuit gemept door een ME-er. Ik weet ook wie van de collega's dat was. Hij had voor vertrek nog middelen gebruikt. Ze werd letterlijk in de bus gesmeten, waar ze kermend bleef liggen, en overeind werd geholpen door andere arrestanten.

Op het bureau vroeg een collega waarom ze ‘als ouwe tang nog ging demonstreren’. Toen ze zei dat hij ‘zijn brutale mond moest houden, een vak gaan leren en op moest hoepelen’ kreeg ze ook nog een proces-verbaal voor belediging. Hij noemde haar een ‘seniel kankerwif’. Ze zat onder de blauwe plekken. Later bleek dat ze haar pink gebroken had.

Ik spreek andere collega’s die bij u verklaard hebben. We hebben veel aan elkaar, omdat we de verhalen kwijt kunnen. Het is slopend. We hebben veel dezelfde ervaringen, en hebben het erover om wanneer we met genoeg zijn samen de openbaarheid te zoeken.

De geestelijke gesteldheid van veel agenten is bedroevend. Meerdere collega’s zijn aan de antidepressiva.

De wetteloosheid binnen het korps neemt toe. Stelen van arrestanten, valselijk opmaken van een proces-verbaal door samen met een collega op ambtseed te liegen, middelengebruik, maling hebben aan de politiewet, nodeloos te hard rijden en door rood rijden, handtastelijkheden en smerige opmerkingen naar vrouwelijke collega’s, discriminatie van arrestanten én van collega’s, bedreiging van collega’s die kritisch zijn op de coronaregels en op de misstanden binnen het korps, agressie naar zelfs minderjarige kinderen die rondhangen op straat en herrie maken, intimidatie van burgers door te dreigen met aanhouding terwijl daar geen enkele aanleiding voor is. Ik kan wel doorgaan maar u begrijpt het wel denk ik.

Wanneer al die collega’s die zich ook grote zorgen maken zich geen raad meer weten nu eens op zouden staan en Grapperhaus zouden confronteren met zijn het feit dat hij van het korps bewust een organisatie heeft gemaakt waar agenten gesloopt worden en burgers geterroriseerd komt er misschien een einde aan.

Toelichting:

Als u denkt dat dit een uitzondering is, dan vergist u zich, alle verklaringen op de site van het BPOC zijn van deze strekking, maar nog opvallender is dat ook de verhoren aan de andere kant, van de burgerslachtoffers, hier naadloos op aansluiten. We bevinden ons dus in een zeer ernstige situatie.

Het is goed om je te realiseren dat een klein aantal mensen in regering, via de korpsleiding blijkbaar doelbewust deze wetteloosheid overbrengen op het politiekorps. Dit is geen incident maar een van bovenaf opgelegde verloedering. Veel agenten hebben blijkbaar niet voldoende ethisch besef en ruggengraat om hier weerstand aan te bieden.

De agent van verhoor 48 stelt: “maar blijkbaar zijn ze te dom om voor de duvel te dansen”, het lijkt erop dat agent zich hierin vergist. Ik vermoed dat dit precies is wat ze doen.

In een ander verhoor word melding gemaakt van het feit dat alle grenzen weg zijn.

Grenzen

Een mens heeft grenzen, zowel lichamelijk als geestelijk. Lichamelijk gezien is onze huid die grens, maar ook geestelijk is er een grens. Beide kunnen worden beschadigd door trauma. We weten allemaal dat een fysiek ongeluk onze huid kan beschadigen, maar wat wellicht minder bekend is, dat mentaal traumatische omstandigheden ook de grenzen van onze geest kunnen beschadigen. Daarnaast kunnen psychoactieve medicatie en straat-drugs je geestelijke grenzen doorbreken. Je kunt dit ook terughoren

in meerdere van deze politieverhoren. Agenten worden agressiever en het gedrag naar de medemensen is lomp en grenzeloos.

Agenten worden dus aan diverse omstandigheden blootgesteld waardoor hun geestelijke grenzen letterlijk worden afgebroken. Wetteloze opdrachten vanuit de leiding, traumatische ervaringen in het werk en medicatie en drugsgebruik. Dit kan niet goed gaan en het gaat ook niet goed.

Zelfonderzoek

Ik daag betreffende agenten uit om hun eigen functioneren te beoordelen. Agressief gedrag op het werk beperkt zich niet tot het werk, het gaat in heel je persoonlijke gedrag zitten en laat zich ook zien in je gezin. Hoe gaat het bij jullie thuis? Hoe is de relatie met je vrouw de laatste tijd? Kun je nog een beetje op een normale manier omgaan met je kinderen? Of zijn zij inmiddels ook slachtoffer geworden van jouw grenzeloosheid? Ik vermoed dat het tijd wordt om weer grenzen te gaan stellen.

Omkeren

Als je als agent in deze situatie verstrikt bent geraakt, dan hoop ik dat je ziet dat het zo niet langer gaat, dat je eraan kapot gaat, jij en je gezin en dat het tijd wordt om je af te keren van deze wetteloosheid.

Mogelijk kun je dit op eigen kracht, maar ik vermoed dat dit omkeren voor velen niet zo maar lukt. Het is nu aan jou de keus. Of je kijkt weg en laat jezelf afbreken tot een eenzame diep-trieste geweldpleger die diep van binnen een afkeer heeft van zichzelf, vol woedde en angst, of je stopt hiermee.

Als je dit zelfstandig niet kunt, overweeg dan eens op je knieën te gaan voor je maker en je pijn en frustratie naar hem uit te spreken. Vraag oprecht om hulp. We zijn hier niet zo maar toevallig. Ga op zoek naar waarom jij hier bent en ik denk niet dat je hier bent om onschuldige mensen het licht uit de ogen te slaan.